

بررسی تاثیر برنامه ریزی استراتژیک بر توانمندسازی (مطالعه موردی: رؤسا و فرماندهان نیروی انتظامی استان سیستان و بلوچستان)

سیدمجید موسوی^۱، سیدمهدی معافی مدنی^۲، البرز حاجی خانی^۳

^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، ایران

^۲ استادیار گروه مدیریت، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، ایران

^۳ استادیار گروه مدیریت، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، ایران

چکیده

حیات و بقا هر سازمان تا حد زیادی به توانایی‌ها، مهارت‌ها، آگاهی‌ها، دانش و تخصص‌های مختلف منابع انسانی، به ویژه مدیران آن سازمان بستگی دارد از این رو، پژوهش حاضر با هدف پیش بینی سطح تغییرات توانمندسازی رؤسا و فرماندهان نیروی انتظامی استان سیستان و بلوچستان بر حسب متغیر برنامه ریزی استراتژیک انجام گرفت. روش تحقیق، از نوع تحقیقات توصیفی-پیمایشی است جامعه آماری عبارتند از «رؤسا و فرماندهان نیروی انتظامی استان سیستان و بلوچستان به تعداد ۵۲ نفر». حجم نمونه نیز با توجه به محدود بودن جامعه آماری، با «سرشماری» در نظر گرفته شد. ابزار گردآوری اطلاعات نیز پرسشنامه است شامل: توانمندسازی بر اساس مدل توانمندسازی نوکلئین و روهوتی (۲۰۰۳) و برنامه ریزی استراتژیک برایسون (۱۹۹۹)، و داده‌های به دست آمده از طریق پرسشنامه؛ با استفاده از نرم افزار تحلیلی-کاربردی SPSS نسخه ۲۴ مورد پردازش و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که، بین برنامه ریزی استراتژیک با میزان توانمندسازی رؤسا و فرماندهان ناجا ($P < 0/05$) همبستگی مستقیم و معنادار آماری وجود داشت؛ و ضریب رگرسیونی نیز نشان داد که ۴۷/۱ درصد از واریانس متغیر توانمندسازی توسط «برنامه ریزی استراتژیک» ($P < 0/01$)، بنابراین، به منظور ارتقاء توانمندسازی رؤسا و فرماندهان نیروی انتظامی استان سیستان و بلوچستان باید بر پیاده سازی اصول و روش برنامه ریزی استراتژیک، اهتمام ورزیده شود.

واژه‌های کلیدی: برنامه ریزی استراتژیک، توانمندسازی، رؤسا و فرماندهان ناجا، استان سیستان و بلوچستان

مطالعات آینده پژوهی و سیاستگذاری

دوره ۵، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸، صفحات ۱۱-۲۹